ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ
****

ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ
និង យុវនីតិសម្បទា
លេខ: ២៤៣ សកបយ

រាជធានីភ្នំពេញ,ថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០០២

ប្រកាស
ស្តីពី
ការជូនដំណឹងគ្រោះថ្នាក់ការងារ របៀបផ្តល់តាងការលិក
និង អត្រាបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/ រកត / ១១៩៨ / ៧២ ចុះថ្ងៃទី ៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២ /នស /៩៤ចុះថ្ងៃ ទី ២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/០៣៩៧/ ០១ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមិនា ឆ្នាំ ១៩៩៧ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការងារ
- បានឃើញ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៦៩៩/០៦ ចុះថ្ងៃទី ១៧ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៨៧ អនក្រ/បក ចុះថ្ងៃទី ០៤ ខែ តុលា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និង យុវនីតិសម្បទា ។

សម្រេច

ប្រការ ១.-

នាយក ឬ ម្ចាស់សហគ្រាស និងគ្រឹះស្ថាន ឧស្សាហកម្ម រ៉ែ ពាណិជ្ជកម្ម សិប្បកម្ម

កសិកម្ម សេវាកម្ម សហគ្រាសដឹកជញ្ជូនតាមផ្លូវគោកឬតាមផ្លូវទឹក ទោះជាប្រយោជន៍សាធារណៈ ពាក់កណ្ដាលសាធារណៈ ឬឯកជន ក្រៅសាសនាឬក្នុងសាសនា ទោះមានលក្ខណៈជាការបង្រៀនវិជ្ជាជីវៈ ឬ ជាការកុសល ព្រមទាំងវិជ្ជាជីវៈសេរីនៃសមាគម ឬ ក្រុមហ៊ុនប្រភេទណាក៏ដោយត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងជាលាយល័ក្ខអក្សរ អំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារដែលបានធ្លាក់លើរូបកាយកម្មករ និយោជិតរបស់ខ្លួន។

ការប្រកាសជូនដំណឹងនេះ ត្រូវផ្ញើទៅនាយកដ្ឋានសន្តិសុខសង្គមនៃក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និង យុវនីតិសម្បទា ប្រសិនបើ សហគ្រាសនោះមានទីតាំង នៅក្នុងទីក្រុងភ្នំពេញ។ ចំពោះសហគ្រាស ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងខេត្តក្រុងដទៃផ្សេងទៀតនិយោជក ឬម្ចាស់សហគ្រាសនោះ ត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារ ទៅមន្ទីរសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទានៃខេត្ត ឬ ក្រុង ដែលសហគ្រាសនោះតាំងនៅ ។

ប្រការ ២.-

ការប្រកាសជូនដំណឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារត្រូវផ្ញើតាមសំបុត្រអនុសិដ្ឋ ឬ សំបុត្រជូនផ្ទាល់ដៃដោយមានបញ្ជាក់ថាបានទទួលហើយ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតសែសិបប្រាំបីម៉ោងបន្ទាប់ពីពេលមានគ្រោះថ្នាក់ ដោយមិនគិតថ្ងៃឈប់សំរាក ឬថ្ងៃបុណ្យ។

គំរូនៃសេចក្ដីជូនដំណឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារមានកំណត់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី ៦ នៃប្រកាសនេះ។

ប្រការ ៣.-

កម្មករនិយោជិតដែលទទួលរងគ្រោះថ្នាក់ការងារ ក៏ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចជូនដំណឹងដល់និយោជក ឬអ្នកតំណាងពេញច្បាប់របស់និយោជកអំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារដែលបានធ្លាក់មកលើខ្លួនក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតម្ភៃបួនម៉ោងបន្ទាប់ពីឧប្បត្តិហេតុកើតឡើង។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្ដី កាតព្វកិច្ចនេះអាចលើកលែងបានក្នុងករណីប្រធានសក្ដិ ឬករណីដែលខ្លួនខ្វះលទ្ធភាពទាំងស្រុងដើម្បីធ្វើការជូនដំណឹងឬក៏ការមានមូលហេតុសមហេតុសមផលណាមួយផ្សេងទៀត។

ការជូនដំណឹង ដែលតំណាងកម្មករនិយោជិត ប្រធានក្រុម និងកម្មករនិយោជិត ផ្ញើជូនទៅនិយោជកឬអ្នកតំណាងនិយោជករបស់ខ្លួននោះ ត្រូវចម្លងជូននាយកដ្ឋានសន្តិសុខសង្គម ឬមន្ទីរសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្ដុះបណ្ដាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ខេត្ត ក្រុងផង។

ក្នុងករណីដែលមិនអាចជូនដំណឹងដោយផ្ទាល់នៅនឹងកន្លែងកើតហេតុ ដូចជាក្នុងករណីគ្រោះថ្នាក់នៅពេលធ្វើដំណើរ ដែលច្បាប់បានកំណត់ថាជាគ្រោះថ្នាក់ការងារ គ្រោះថ្នាក់ពេលបំពេញបេសកកម្មទាំងក្នុងឬក្រៅប្រទេសជាដើម សេចក្ដីជូនដំណឹងនេះអាចធ្វើបានតាមរយៈសំបុត្រអនុសិដ្ឋ។

ប្រការ ៤.-

ត្រូវចាត់ទុកជាគ្រោះថ្នាក់ការងារ គ្រោះថ្នាក់ដែលកើតឡើងដោយធ្វើការ ឬក្នុងពេលធ្វើការ

ទោះដោយ ហេតុយ៉ាងណាក៏ដោយ ហើយទោះបីមានកំហុសមកពីកម្មករនិយោជិតឬគ្មានក៏ដោយ គឺគ្រោះថ្នាក់ដែលធ្លាក់លើរូបកាយកម្មករនិយោជិតក្នុងពេលធ្វើការឱ្យនិយោជក ឬនាយកសហគ្រាស ឬធ្លាក់លើសិស្សវិជ្ជាជីវៈមានឈ្នួលក្តី ឥតឈ្នួលក្តី កាន់មុខងារជាអ្វី នៅទីកន្លែងណាក៏ដោយ ។

ម្យ៉ាងទៀតត្រូវចាត់ទុកជាគ្រោះថ្នាក់ការងារដែរ ចំពោះគ្រោះថ្នាក់ណាដែលធ្លាក់លើកម្មករនិយោជិតក្នុងពេលដែលសាមីខ្លួនធ្វើដំណើរពីលំនៅស្ថានខ្លួនត្រង់ឆ្ពោះទៅទីកន្លែងធ្វើការឬពីកន្លែងធ្វើការ ទៅកន្លែងបើកប្រាក់ឈ្នួល ឬវិលមកវិញដោយគ្មានឈប់ ឬវាងទៅកន្លែងផ្សេងជាប្រយោជន៍ផ្ទាល់ ខ្លួន ឬក្រៅពីការងារដែលគេតម្រូវឱ្យទៅ ។

ជំងឺបណ្តាលមកពីវិជ្ជាជីវៈទាំងអស់ដូចមានកំណត់ក្នុងច្បាប់ ត្រូវចាត់ទុកជាគ្រោះថ្នាក់ការងារ ។

ប្រការ ៥.-

នៅពេលមានគ្រោះថ្នាក់ការងារកើតឡើង និយោជកឬម្ចាស់សហគ្រាស នាយកដ្ឋានសន្តិសុខសង្គម មន្ទីរសង្គមកិច្ចការងារបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈនិងយុវនីតិសម្បទាខេត្ត ក្រុង ត្រូវមានភារកិច្ចចំពោះមុខដូចតទៅ ÷

ក. ចំពោះនិយោជក ឬម្ចាស់សហគ្រាស÷

- ចាត់ឱ្យមានការសង្គ្រោះជាបន្ទាន់ដល់ជនរងគ្រោះតាមគ្រប់មធ្យោបាយ
- ជូនដំណឹងទៅក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច
- រក្សាសភាពដើមនៃទីកន្លែងកើតហេតុ " ចំពោះគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ ឬគ្រោះថ្នាក់បណ្តាលឱ្យស្លាប់មនុស្ស "
- ក្នុងករណីតំរូវឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរសភាពដើមនៃកន្លែងគ្រោះថ្នាក់ដោយសារការសង្គ្រោះត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុ និង ថតទុកជាឯកសារ
- ផ្តល់ឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដល់គណៈកម្មការអង្កេត
- បង្កលក្ខណៈងាយស្រួលដល់ជនដែលបានដឹងអំពីហេតុការណ៍គ្រោះថ្នាក់ ដើម្បីជនទាំងនោះអាចរាយការណ៍ជូនគណៈកម្មការអង្កេតបាន
- ធានារ៉ាប់រងគ្រប់ការចំណាយទាំងអស់នៃការអង្កេត ចំពោះតែការវិភាគបច្ចេកទេស
- អនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវ នូវវិធានការដែលបានចុះនៅក្នុងកំណត់ហេតុ ។

ខ. ចំពោះនាយកដ្ឋានសន្តិសុខសង្គម÷

- ជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ទៅនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារ និងនាយកដ្ឋានអធិការកិច្ចការងារដើម្បីស្នើសុំមន្ត្រីមានសមត្ថភាព សំរាប់ចូលរួមក្នុងការអង្កេតគ្រោះថ្នាក់
- ចាត់ចែងចុះពិនិត្យ អង្កេតដល់កន្លែងកើតហេតុផ្ទាល់ឱ្យបានឆាប់បំផុត ដែលអាចធ្វើបាន
- ស្នើសុំជំនួយពីអ្នកឯកទេសជំនាញ ក្នុងករណីគ្រោះថ្នាក់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងបច្ចេកទេស

បច្ចេកទេសសុកស្មាញ។

គ. ចំពោះមន្ទីរសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទាខេត្ត ក្រុង÷

- ចាត់ចែងចុះពិនិត្យ និងធ្វើអង្កេតដល់កន្លែងកើតហេតុផ្ទាល់ឱ្យបានឆាប់បំផុត ដែលអាចធ្វើបាន
- ស្នើសុំជំនួយពីអ្នកឯកទេសជំនាញ ក្នុងករណីគ្រោះថ្នាក់ដែលមានការពាក់ព័ន្ធនឹងលក្ខខណ្ឌបច្ចេកទេសស្មុគស្មាញ
- ក្នុងករណីមានគ្រោះថ្នាក់ធ្ងន់ ឬដល់ស្លាប់ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់មកនាយកដ្ឋានសន្តិសុខសង្គមក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតចិតសិបពីរម៉ោង បន្ទាប់ពីបានទទួលដំណឹងពីសហគ្រាសដែលមានឧប្បត្តិហេតុ។

រាល់ពេលចុះអង្កេតគ្រោះថ្នាក់ការងារ ត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់អំពី ថាតើគ្រោះថ្នាក់នោះពិតជាគ្រោះថ្នាក់ការងារឬទេ មូលហេតុនៃគ្រោះថ្នាក់ និងត្រូវកំណត់វិធីសាស្ត្រសំរាប់បង្ការគ្រោះថ្នាក់ដដែលនេះកុំឱ្យកើតមានជាថ្មី ។ កំណត់ហេតុគ្រោះថ្នាក់ការងារ ត្រូវធ្វើតាមគំរូដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ២ នៃ ប្រកាសនេះ។

របាយការណ៍ប្រចាំ ឆមាស និងប្រចាំឆ្នាំអំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារ ត្រូវធ្វើតាមតារាងគំរូដូចមានចែងនៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ និង ៤ នៃប្រកាសនេះ ។

ប្រការ ៦.-

ក្នុងពេលដែលបេឡាជាតិសន្តិសុខសង្គមមិនទាន់បង្កើត និយោជក ឬម្ចាស់សហគ្រាសដូចមានចែងក្នុងប្រការ ១ នៃប្រកាសនេះ ត្រូវមានកាតព្វកិច្ចផ្តល់តាវកាលិកសំរាប់ជួសជុលគ្រោះថ្នាក់ការងារបន្ថែមលើសោហ៊ុយ សំរាប់ជួយសង្គ្រោះគ្រាដំបូង ។ តាវកាលិកសំរាប់ជួសជុលគ្រោះថ្នាក់ការងារមានជាអាទិ៍ ដូចតទៅ÷

-ការជួយឧបត្ថម្ភសំរាប់ការព្យាបាល និងថែរក្សាជំងឺ

-ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃ

-ធនលាភ

-សោហ៊ុយសំរាប់បូជាសព និងធនលាភសំរាប់អ្នកនៅក្នុងបន្ទុករបស់អ្នករងគ្រោះ ។

ចំពោះគ្រោះថ្នាក់ចរាចរ ដែលមានលក្ខណៈជាគ្រោះថ្នាក់ការងារ ការជួសជុលដែលចេញឱ្យដោយភាគីទីបី ពោលគឺភាគីដែលបង្កឱ្យមានគ្រោះថ្នាក់ ក៏ត្រូវចាត់ទុកជាតាវកាលិកគ្រោះថ្នាក់ការងារដែរ។ និយោជកមានសិទ្ធិប្តឹងទាមទារឱ្យភាគីទីបីចេញតាវកាលិកគ្រោះថ្នាក់ប្រភេទនេះមកឱ្យខ្លួន ប្រសិនបើតាវកាលិកនេះសហគ្រាស បានសងទៅអ្នករងគ្រោះរួចហើយ។ ទោះជាមានចែងដូច្នេះក្តី តាវកាលិកផ្នែកនេះ ត្រូវតែស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុកនិយោជកជាអ្នកទទួលរ៉ាប់រង ពោលគឺនិយោជកត្រូវរ៉ាប់រងរាល់

ការចំណាយទាំងអស់ជាមុនសិន រួចទើបដោះស្រាយជាមួយភាគីទីបី ជាក្រោយ។

អ្នករងគ្រោះដោយគ្រោះថ្នាក់ការងារ មានបុព្វសិទ្ធិពេញលេញក្នុងការទាមទារតាវកាលិករបស់ខ្លួន ក្នុងករណីដែលតុលាការចេញសាលក្រមបញ្ជាក់ថាសហគ្រាសក្ស័យធន។

មាត្រា ៧.-

ការជួយឧបត្ថម្ភសំរាប់ការព្យាបាល និងថែរក្សាអ្នករងគ្រោះក្នុងរយៈពេលសំរាកព្យាបាលនៅមន្ទីរពេទ្យរាប់ទាំងការព្យាបាលពេលរបួស ឬជំងឺរើឡើងវិញ និងការជួយឧបត្ថម្ភផ្សេងៗបន្ទាប់ពីមុខរបួសបានជាសះស្បើយ គឺជាកាតព្វកិច្ចរបស់និយោជកចំពោះជនរងគ្រោះថ្នាក់ការងារ ដែលបណ្តាលឱ្យបាត់បង់សមត្ថភាពការងារជាកាលិក ឬបាត់បង់សមត្ថភាពការងារជាអចិន្ត្រៃយ៍ដោយផ្នែក ឬទាំងស្រុង បន្ទាប់ពីមានការបញ្ជាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវពីគ្រូពេទ្យ ផ្លូវការដែលមានការយល់ព្រមពីក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា។ តាវកាលិកផ្នែកនេះមានកំណត់ដូចតទៅ÷

- ប្រាក់បំណាច់សំរាប់ការព្យាបាល ការព្យាបាលដោយវះកាត់ ការព្យាបាលខាងទន្តសាស្ត្រ ការពិនិត្យដោយវិទ្យុកាំរស្មីអ៊ិចឬអេកូសាស្ត្រ ការពិនិត្យនៃមន្ទីរពិសោធន៍ និងរាល់ការវិភាគផ្សេងៗដែលគ្រូពេទ្យព្យាបាលតម្រូវឱ្យមាន
- ប្រាក់ចំណាយសំរាប់ទិញឱសថ និងគ្រឿងប្រើប្រាស់បន្ទាប់បន្សំទាក់ទងនឹងការព្យាបាល
- ប្រាក់ឧបត្ថម្ភសំរាប់អ្នកចាំថែរក្សាជំងឺនៅក្នុងមន្ទីរព្យាបាល ឬទីផ្សេងទៀតដែលមានលក្ខណៈជាកន្លែងសំរាប់ព្យាបាល
- ការផ្គត់ផ្គង់ ការជួសជុលឬកែកុនជាថ្មីនូវអវយវៈសិប្បនិម្មិត ឈើច្រត់ រទេះសំរាប់មនុស្សពិការ
- សោហ៊ុយសំរាប់ដឹកអ្នករងគ្រោះពីកន្លែងគ្រោះថ្នាក់ទៅមន្ទីរពេទ្យ ឬទៅកាន់លំនៅស្ថាន
- ការឧបត្ថម្ភសំរាប់ការងារសំរបសំរួលមុខងារឡើងវិញឬការជួយបង្រៀនវិជ្ជាជីវៈអោយបានសមស្របតាម កាយសម្បទារបស់ជនរងគ្រោះ ។

ទោះបីមានការកំណត់ដូចខាងលើក្តី ក៏អ្នករងគ្រោះ អាចនឹងមានសិទ្ធិទទួលនូវអត្ថប្រយោជន៍ប្រសើរជាងនេះថែមទៀត។

មាត្រា ៨.-

ក្នុងករណីគ្រោះថ្នាក់ការងារដែលបណ្តាលអោយបាត់បង់សមត្ថភាពការងារជាកាលិកឬជាអចិន្ត្រៃយ៍ដែលមានអត្រាតិចជាងម្ភៃភាគរយ ហើយមិនទាន់អាចចូលធ្វើការបាន ពោលគឺគ្រោះថ្នាក់ដែលបណ្តាលអោយ អាក់ខានធ្វើការមួយរយៈពេល ក្រៅពីអត្ថប្រយោជន៍ដូចមានចែងក្នុងប្រការ ៧ អ្នករងគ្រោះត្រូវមានសិទ្ធិទទួល នូវប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃដែលនិយោជក ត្រូវបើកឱ្យចាប់ពីថ្ងៃទីប្រាំ

នៃថ្ងៃដែលមានគ្រោះថ្នាក់នេះទៅ រហូតដល់ជាសះស្បើយ ដោយមានលិខិតបញ្ជាក់ពីគ្រូពេទ្យផ្លូវការ ដែលទទួលស្គាល់ដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ។

ប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃ ត្រូវស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នករងគ្រោះ។

ប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមប្រចាំថ្ងៃ គឺជាផលចែករវាងប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានរបស់អ្នករងគ្រោះនិងចំនួនថ្ងៃធ្វើការនៃអ្នករងគ្រោះ ។

ប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋាន គឺជាផលបូកនៃប្រាក់ឈ្នួលសុទ្ធសាធជាមួយអត្ថប្រយោជន៍ផ្សេងៗ ដូចជា ប្រាក់ម៉ោងបន្ថែម ប្រាក់ភារកិច្ច និងប្រាក់បំណាច់មួយចំនួនដែលមានលក្ខណៈ ជាសោហ៊ុយដូចជាសោហ៊ុយធ្វើដំណើរ សោហ៊ុយវិជ្ជាជីវៈ សោហ៊ុយបេសកកម្មជាដើម លើកលែងតែប្រាក់វិភាជន៍គ្រួសារ។

ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានត្រូវកំណត់តាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម÷

១.បើការបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រព្រឹត្តិទៅក្នុងមួយខែម្តង ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានស្មើនឹងចំនួនប្រាក់ឈ្នួលសំរាប់ខែកន្លងទៅ គឺខែមុនខែដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ។

២.បើការបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រព្រឹត្តិទៅរៀងរាល់អឌ្ឍមាស ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានស្មើនឹងចំនួនប្រាក់ឈ្នួលសំរាប់ពីរអឌ្ឍមាសបន្តបន្ទាប់មុនអឌ្ឍមាសដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ។

៣.បើការបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រព្រឹត្តិទៅរៀងរាល់សប្តាហ៍ ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានស្មើនឹងចំនួនប្រាក់ឈ្នួល សំរាប់បួនសប្តាហ៍បន្តបន្ទាប់មកទល់នឹងសប្តាហ៍ដែលមានគ្រោះថ្នាក់ ។

៤.បើការបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រព្រឹត្តិទៅជាប្រចាំថ្ងៃ ឬមិនទៀងទាត់ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានស្មើនឹងចំនួនសរុបនៃប្រាក់ឈ្នួលប្រចាំថ្ងៃធ្វើការនិងថ្ងៃសំរាកដោយមានប្រាក់ឈ្នួលក្នុងរយៈពេលមួយខែគិតមកទល់នឹងថ្ងៃ ដែលអាក់ខានធ្វើការ ។

៥.បើការបើកប្រាក់ឈ្នួលប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរយៈពេលលើសពីមួយខែ ប៉ុន្តែអាចបើកម្តងក្នុងមួយត្រីមាស ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានស្មើនឹងចំនួនសរុបនៃប្រាក់ឈ្នួលសំរាប់រយៈពេលបីខែគិតមកទល់នឹងថ្ងៃអាក់ខានធ្វើការ។

៦.បើអ្នករងគ្រោះធ្វើការក្នុងមុខរបរប្រចាំរដូវ ឬប្រកបមុខរបរមិនជាប់លាប់ចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានស្មើនឹងចំនួនសរុបនៃប្រាក់ឈ្នួលសំរាប់រយៈពេលដប់ពីរខែគិតមកទល់ថ្ងៃ ដែលអាក់ខានធ្វើការ ។

ប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានត្រូវគិតដូចគ្នាតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ បើសិនជាក្នុងរយៈពេលសាមសិបថ្ងៃគិតមកទល់ថ្ងៃគ្រោះថ្នាក់ អ្នករងគ្រោះមានផ្អាកការងារដោយមូលហេតុ ឈឺ គ្រោះថ្នាក់ធម្មតា ការសំរាលកូន ការឈប់សំរាកមានប្រាក់ឈ្នួល អវត្តមានដោយមានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ឬជំងឺ ឬមុខរបួសដែលបណ្តាលមកពីគ្រោះថ្នាក់ការងារលាប់ឡើងវិញ ។

ក្រោយពីមានការបញ្ជាក់ពីនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារថា បានជាសះស្បើយអាចចូលបំរើការងារបានហើយ ÷

- បើសាមីជនមិនព្រមចូលបង្ហាញខ្លួនមកធ្វើការ ក្នុងរយៈពេល៦ថ្ងៃ (គិតតែថ្ងៃធ្វើការ) គិតពីថ្ងៃទទួលលិខិតបញ្ជាក់ខាងលើ ត្រូវចាត់ទុកថាបានបោះបង់ចោលការងារ។
- និយោជកត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ទទួលសាមីជនឱ្យចូលធ្វើការវិញ ក្នុងករណីមិនអាចទទួលបានទេត្រូវផ្តល់ប្រាក់បំណាច់ជូនសាមីជនស្មើនឹងប្រាក់មធ្យមប្រចាំថ្ងៃចំនួន ១២ ខែ។

ប្រការ ៩.–

ចំពោះករណីគ្រោះថ្នាក់ការងារ ដែលបណ្តាលឱ្យបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ចាប់ពីម្ភៃភាគរយឡើងទៅ ឬ គ្រោះថ្នាក់ដល់ស្លាប់ និងដោយមានសេចក្តីបញ្ជាក់យ៉ាងត្រឹមត្រូវពីគ្រូពេទ្យផ្លូវការដែលទទួលស្គាល់ ដោយក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ផងនោះ អ្នករងគ្រោះ ឬ សិទ្ធិវន្តមានសិទ្ធិពេញលេញក្នុងការទទួលបាននូវតាវកាលិកជាធនលាភ ។

ធនលាភ គឺជាអនុគមន៍នៃប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានប្រចាំឆ្នាំ និងអត្រាបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររបស់អ្នករងគ្រោះ។ ធនលាភសំរាប់គ្រោះថ្នាក់ការងារត្រូវផ្តល់ឱ្យបន្ទាប់ពីមុខរបួសបានជាសះស្បើយ។ នៅក្នុងរយៈពេលកំពុងព្យាបាលមុខរបួស ជនរងគ្រោះមានសិទ្ធិទទួលបានប្រាក់បំណាច់ប្រចាំថ្ងៃដូចមានចែងក្នុងប្រការ ៨ ខាងលើ។

ប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានប្រចាំឆ្នាំរបស់អ្នករងគ្រោះត្រូវកំណត់តាមលក្ខខណ្ឌដូចខាងក្រោម÷

- ក្នុងលក្ខខណ្ឌធម្មតា ប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានប្រចាំឆ្នាំស្មើនឹងចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានរបស់អ្នករងគ្រោះ ដូចមានកំណត់ក្នុងប្រការ ៨ ខាងលើ ក្នុងរយៈពេលដប់ពីរខែគិតមកទល់ថ្ងៃដែលអាក់ខានធ្វើការ ។
- ចំពោះអ្នករងគ្រោះដែលបំរើការក្នុងវិជ្ជាជីវៈណាមួយ ប៉ុន្តែមិនទាន់គ្រប់ដប់ពីរខែពេញលេញបើគិតមកទល់ ថ្ងៃអាក់ខានធ្វើការដោយសារគ្រោះថ្នាក់ការងារ ប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលជាក់ស្តែង ក្នុងរយៈពេលដែលបានធ្វើការមកទល់ថ្ងៃអាក់ខានធ្វើការនោះ ។ ទោះបីមាន ១ បញ្ញាក់យ៉ាងនេះក៏ដោយ ក៏អ្នករងគ្រោះអាចមានសិទ្ធិទទួលអត្ថប្រយោជន៍ដូចក្នុងកថាខ័ណ្ឌខាងលើ ឬប្រសើរជាង នេះ ។
- បើក្នុងថិរវេលាដប់ពីរខែគិតមកទល់ថ្ងៃមានគ្រោះថ្នាក់ការងារ អ្នករងគ្រោះបានអាក់ខានធ្វើការដោយសារ មានជំងឺ គ្រោះថ្នាក់ធម្មតា ការសំរាលកូន ការឈប់សំរាកដោយមានប្រាក់ឈ្នួល ឬអវត្តមានដោយមានច្បាប់ ប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានប្រចាំឆ្នាំ ត្រូវស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមក្នុងរយៈពេលដប់ពីរខែគិតមកទល់ថ្ងៃដែលអាក់ខានធ្វើការដោយគ្រោះថ្នាក់ការងារ ។

ក្នុងករណីដែលមានការបាត់បង់សមត្ថភាពការងាររហូតដល់អត្រា ៥០%អ្នករងគ្រោះមានសិទ្ធិ

ទទួលបានធនលាភ ដែលត្រូវគណនាតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម÷

$R_1 = ½ SX_1$ *ដែលក្នុងនោះ*

R_1 - *ជាធនលាភប្រចាំឆ្នាំ*

S - *ជាប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានប្រចាំឆ្នាំ*

X_1 - *ជាអត្រាបាត់បង់សមត្ថភាពការងារចិញ្ចឹមជីវិតពី ២០% ដល់ ៥០%។*

បើអត្រាបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍លើសពី ៥០% អ្នករងគ្រោះមានសិទ្ធិទទួលបានធនលាភ ដែលត្រូវគណនាតាមរូបមន្តដូចខាងក្រោម÷

$R_2 = S [½50\% + 1.5(X_2 - 50\%)]$ *ដែលក្នុងនោះ*

R_2 - *ជាធនលាភប្រចាំឆ្នាំ*

S - *ជាប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានប្រចាំឆ្នាំ*

X_2 - *ជាអត្រាបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ដែលលើសពី ៥០%។*

នៅពេលដែលគ្រោះថ្នាក់ការងារបណ្តាលឱ្យបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ទាំងស្រុងនិងតំរូវឱ្យមានមនុស្សនៅចាំថែរក្សា និយោជកត្រូវតម្លើងបន្ថែម ៤០% លើធនលាភដូចមានកំណត់ខាងលើ។

នៅពេលដែលទទួលបានធនលាភ អ្នករងគ្រោះមានសិទ្ធិទទួលបានការងារដែលមានលក្ខខណ្ឌសមស្របនឹងកាយសម្បទារបស់ខ្លួន។ ក្នុងករណីនេះ និយោជកត្រូវផ្តល់ដល់ជនរងគ្រោះថ្នាក់ការងារនូវការបង្រៀនវិជ្ជាជីវៈឡើងវិញ ដើម្បីឱ្យជននេះមានសមត្ថភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការបំពេញការងារថ្មីរបស់ខ្លួន។

ក្នុងករណីដែល ភាគីទាំងពីរព្រមព្រៀងគ្នា និយោជកអាចផ្តល់ប្រាក់ធនលាភផ្តាច់តែម្តង។

ប្រការ ១០.-

និយោជកត្រូវចាត់ចែងបញ្ជូនជនរងគ្រោះមកទទួលការពិនិត្យកាយសម្បទាសាឡើងវិញ នៅនាយកដ្ឋានពេទ្យការងារបន្ទាប់ពីមុខរបួសបានជាសះស្បើយ។ កាតព្វកិច្ចនេះ អនុវត្តតែចំពោះអ្នករងគ្រោះណាដែលអាក់ខានធ្វើការងារចាប់ពីប្រាំថ្ងៃឡើងទៅ។

សោហ៊ុយចំណាយ សំរាប់ការពិនិត្យកាយសម្បទាសាឡើងវិញ ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបន្ទុករបស់និយោជក។

ប្រការ ១១.-

និយោជកត្រូវទទួលបន្ទុកដោយពេញច្បាប់ក្នុងការផ្តល់សោហ៊ុយសំរាប់បូជាសព និងធនលាភសំរាប់អ្នកនៅក្នុងបន្ទុកនៃអ្នករងគ្រោះថ្នាក់ការងារដល់ស្លាប់ ។ ត្រូវចាត់ទុកជាអ្នកនៅក្នុងបន្ទុកនៃអ្នករងគ្រោះ គឺជនដែលមាន លក្ខណៈសម្បត្តិដូចខាងក្រោម÷

-ភរិយា ឬប្តីពេញច្បាប់ដោយមានលិខិតបញ្ជាក់អត្រានុកូលដ្ឋាន និងមិនមានការលែងលះគ្នារហូតមកទល់ថ្ងៃមានគ្រោះថ្នាក់ ។

-កូនដែលនៅក្នុងបន្ទុករបស់ជនរងគ្រោះ ។ កូនដែលនៅក្នុងបន្ទុកជនរងគ្រោះគឺកូនដែលមិនទាន់រៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និងកូនដែលមានអាយុយ៉ាងច្រើន ១៦ឆ្នាំ ។ ប៉ុន្តែការកំរិតនេះអាចបន្ថែមដល់អាយុ ១៨ ឆ្នាំ ចំពោះកូនដែលកំពុងដាក់ឱ្យរៀនធ្វើការ និង ២២ ឆ្នាំ ចំពោះកូនដែលកំពុងបន្តការសិក្សានៅ ក្នុងគ្រឹះស្ថានសាធារណៈមធ្យមសិក្សា ឬឧត្តមសិក្សា ឬក្នុងគ្រឹះស្ថានឯកជនមធ្យមសិក្សា ឬឧត្តមសិក្សា ហើយមិនបានទទួលអាហារូបករណ៍ដោយមានការអនុញ្ញាតត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងកូនជាជនពិការឬមានជំងឺរ៉ាំរ៉ៃ មិនអាចព្យាបាលឱ្យជាសះស្បើយបាន ។

ប្រាក់ឧបត្ថម្ភ ដែលជាសោហ៊ុយសំរាប់ចាត់ចែងបូជាសពត្រូវកំណត់យ៉ាងតិចស្មើនឹង៩០ដងនៃប្រាក់ឈ្នួលមធ្យមប្រចាំថ្ងៃ ឬត្រូវស្មើនឹងប្រាក់ឈ្នួលសំរាប់ពីរខែរបស់អ្នករងគ្រោះ ។

ធនលាភសំរាប់ផ្តល់ឱ្យអ្នកនៅក្នុងបន្ទុកត្រូវកំណត់តាមអត្រាភាគរយនៃប្រាក់ឈ្នួលជាមូលដ្ឋានប្រចាំឆ្នាំនៃអ្នករងគ្រោះហើយអត្រានេះកំណត់ដូចតទៅ÷

-សាមសិបភាគរយ "៣០%" ចំពោះប្តី ឬប្រពន្ធអ្នករងគ្រោះ

-ដប់ប្រាំភាគរយ "១៥%" ចំពោះកូនទី១ និងទី២ ដែលកំព្រាឪពុក ឬម្តាយ

-ដប់ភាគរយ "១០%" ចំពោះកូនទី៣ តទៅដែលកំព្រាឪពុក ឬម្តាយ

ប៉ុន្តែចំនួនសរុបនៃធនលាភសំរាប់អ្នកនៅក្នុងបន្ទុកមិនអាចលើស ៨៥% នៃចំនួនប្រាក់ឈ្នួលមូលដ្ឋានប្រចាំឆ្នាំនោះឡើយ ។

សិទ្ធិនៃការទទួលធនលាភនៃប្តី ឬប្រពន្ធដូចមានកំណត់តាមលក្ខខណ្ឌខាងលើត្រូវផុតរលត់ក្នុងករណីជនទាំងនោះរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ម្តងទៀត ។

ប្រាក់ធនលាភនេះ អាចបើកប្រចាំខែ ឬអាចបើកផ្តាច់តាមការព្រមព្រៀងគ្នារវាង និយោជក និងសិទ្ធិវន្តនៃអ្នករងគ្រោះ។

ប្រការ ១២.-

ដោយអនុលោមតាមប្រភេទនៃមុខរបួស និងលក្ខណៈទូទៅផ្សេងទៀតដូចជា អាយុ កំលាំងកាយ ស្មារតី សម្បទា និងលក្ខណៈសម្បត្តិនៃវិជ្ជាជីវៈ អត្រានៃការបាត់បង់សមត្ថភាពការងារអចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវកំណត់ក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធទី ៥នៃប្រកាសនេះ ។

ប្រការ ១៣.-

នាយកដ្ឋានពេទ្យការងារនៃក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ត្រូវធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវ និងលើកសំណើប្រភេទជំងឺវិជ្ជាជីវៈ។

ប្រការ ១៤.-

ការប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយនៃប្រកាសនេះត្រូវទទួលពិន័យឬទទួលទោសដូចមាន ចែងក្នុងជំពូក ទី ១៦ នៃច្បាប់ស្តីពីការងារ ។

ប្រការ ១៥.-

ប្រកាសរបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ និងអតីតយុទ្ធជន លេខ ៥៨ សកអ ចុះថ្ងៃទី ១២ ខែកុម្ភៈឆ្នាំ ១៩៩៨ ត្រូវចាត់ទុកជានិរាករណ៍ ។

ប្រការ ១៦.-

ប្រកាសនេះមានប្រសិទ្ធិភាពអនុវត្តចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រដ្ឋមន្ត្រី

អ៊ិត សំហេង

កន្លែងផ្ញើ :

- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ " ដើម្បីជូនជ្រាប "
- អគ្គនាយកដ្ឋានការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ " ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្ត "
- គ្រប់មន្ទីរសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទាខេត្ត ក្រុង " ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយ និងអនុវត្ត "
- សមាគមនិយោជក " ដើម្បីជ្រាប "
- សហព័ន្ធសហជីព " ដើម្បីជ្រាប "
- គ្រប់បណ្តាញវិទ្យុ និងទូរទស្សន៍ " ដើម្បីជួយផ្សព្វផ្សាយ "
- រាជកិច្ច
- កាលប្បវត្តិ និងឯកសារ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១នៃប្រកាស

លេខ សកបយ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ការប្រកាសជូនដំណឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារ

លោក/លោកស្រី..

ម្ចាស់ ឬនាយកសហគ្រាស ឬក្រុមហ៊ុន ....

អាស័យដ្ឋាន..

....

គោរពជូន

លោកប្រធាន

☐ នាយកដ្ឋានសន្តិសុខសង្គម [១]

☐ មន្ទីរសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា ខេត្ត ឬក្រុង...

<u>កម្មវត្ថុ</u> : ប្រកាសជូនដំណឹងអំពីគ្រោះថ្នាក់ការងារ

១_កាលបរិច្ឆេទនៃគ្រោះថ្នាក់ការងារ :

ម៉ោង.............ថ្ងៃទី............ខែ..............ឆ្នាំ.......ទីកន្លែង...................

២_ប្រភេទគ្រោះថ្នាក់ការងារ...

....

....

៣_ចំនួនអ្នករងគ្រោះ :

- ស្លាប់:...
- របួសធ្ងន់:...
- របួសស្រាល:...

៤_មូលហេតុនៃគ្រោះថ្នាក់ "បរិយាយលំអិត "..

....

....

[១] មួយក្នុងចំណោមដែលត្រូវធ្វើ

ធ្វើនៅ..............ថ្ងៃទី.....................

ហត្ថលេខានិយោជក ឬម្ចាស់សហគ្រាស

ឧបសម្ព័ន្ធទី ២ នៃប្រកាស

លេខ សកបយ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ

និងយុវនីតិសម្បទា

កំណត់ហេតុ

អង្កេតគ្រោះថ្នាក់ការងារ

ឆ្នាំ ....ខែ..................ថ្ងៃទី.....................ម៉ោង....................គណៈកម្មការអង្កេតគ្រោះថ្នាក់ការងាររបស់ក្រសួងសង្គមកិច្ច ការងារ បណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងយុវនីតិសម្បទា បានចុះធ្វើអង្កេតករណីគ្រោះថ្នាក់ ដែលបានកើតឡើងនៅ ៖

សហគ្រាស/ក្រុមហ៊ុន:..

អាសយដ្ឋាន:..

១- កំរិតគ្រោះថ្នាក់

☐ ស្លាប់

☐ របួសធ្ងន់

☐ របួសស្រាល

២- ប្រភេទគ្រោះថ្នាក់ ៖ (ភ្លើងឆក់, ម៉ាស៊ីនកាប, ធ្លាក់ពីទីខ្ពស់, សំភារៈ ឬឧបករណ៍ធ្លាក់ ឬសង្កត់លើ, ផ្ទុះឧបករណ៍សម្ពាធខ្ពស់ ។ល។)

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

៣- សមាសភាពគណៈកម្មការអង្កេត

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

៤- ជីវប្រវត្តិជនរងគ្រោះ

☐ ឈ្មោះ.................................ភេទ.................................អាយុ.................................

- មុខជំនាញ.................................
- អតីតភាពមុខជំនាញ.................................
- អតីតភាពការងារ.................................
- រូបភាពផ្តល់បៀវត្ស.................................
- សញ្ជាតិ.................................
- ធ្លាប់ទទួលការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសសន្តិសុខការងារឬទេ
  - ☐ ធ្លាប់
  - ☐ មិនធ្លាប់

☐ ស្ថានភាពគ្រួសារ (អ្នកនៅក្នុងបន្ទុក, កិរិតជីវភាព).................................

☐ ឈ្មោះ.................................ភេទ.................................អាយុ.................................

- មុខជំនាញ.................................
- អតីតភាពមុខជំនាញ.................................
- អតីតភាពការងារ.................................
- រូបភាពផ្តល់បៀវត្ស.................................
- សញ្ជាតិ.................................
- ធ្លាប់ទទួលការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសសន្តិសុខការងារឬទេ
  - ☐ ធ្លាប់
  - ☐ មិនធ្លាប់
- ស្ថានភាពគ្រួសារ (អ្នកនៅក្នុងបន្ទុក, កិរិតជីវភាព).................................

៥-ទិដ្ឋភាពនៃគ្រោះថ្នាក់ (វិញ្ញាបនបត្រពេទ្យ ឬរបាយការណ៍របស់គ្រូពេទ្យប្រចាំសហគ្រាស និង/ឬ មន្ត្រីអធិការ)

☐ ថ្ងៃ.................... ខែ.................... ឆ្នាំ.................... ម៉ោង....................

☐ មុន ឬក្រោយពេលធ្វើការ

☐ ពេលកំពុងធ្វើការ

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

៦-សាក្សី

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

៧-មតិនិយោជក.

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

៨-មតិប្រតិភូបុគ្គលិក ឬ សហជីព

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

៩-មូលហេតុនៃគ្រោះថ្នាក់

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

☐ ....

១០-វិធានការទប់ស្កាត់

- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....

១១-សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់គណៈកម្មការអង្កេត

- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....
- ☐ ....

នាយកសហគ្រាស ឬតំណាង | សាក្សី | ប្រធានគណៈកម្មការអង្កេត

អង្គភាព/ក្រុមហ៊ុន :.........................

អាសយដ្ឋាន :.................................

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣

នៃប្រកាសលេខ:................

បញ្ជីគ្រោះថ្នាក់ការងារ

ល.រ/No.		ឈ្មោះ NAME	មុខរបរ JOB	ភេទ SEX	អាយុ AGE			អតីតភាពការងារ employment age	អតីតភាពជំនាញ SKILLED SENIORITY			កំរិតគ្រោះថ្នាក់ ACCIDENT SEVERITY			ចំនួនថ្ងៃឈប់ធ្វើការ WORKING DAY LOSS	[illegible] BENEFITS (X 1000 Riels)	ប្រភេទគ្រោះថ្នាក់ TYPE OF THE ACCIDENT	មូលហេតុ CAUSES				វគ្គបណ្តុះបណ្តាលសុវត្ថិភាព SAFETY TRAINING (yes/no)
គ្រោះថ្នាក់ការងារ LABOUR ACCIDENT	ជនរងគ្រោះ VICTIM				តិចជាង ៣០ < 30 YEARS OLD	ពី៣០ ទៅ ៤០ FROM 30-40 YEARS OLD	លើស៤០ > 40 YEARS OLD		តិចជាង ៥ឆ្នាំ <5 years	ពី៥ដល់ ១០ឆ្នាំ FROM 5-10 YEARS	១០ឆ្នាំឡើង >10 YEARS	ស្លាប់ DEATH	ទាបជាង២០% < 20% OF PERT. INCAPACITY	លើសពី ២០% > 20% OF PERT. INCAPACITY				ឧបករណ៍ផលិតកម្ម PRODUCTIVE AGENCIES	អនាម័យការងារ LABOUR HYGIENE	សម្ភារៈការពារខ្លួន PER. PROT. EQUIPMENT	ល្មើសបទបញ្ជា RULE VIOLATION	
១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១	១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២	២៣

១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១	១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២	២៣
សរុប																						

ធ្វើនៅ............ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ

ប្រធានអង្គភាព

សហគ្រាស/គ្រឹះស្ថាន :..........................

អាសយដ្ឋាន :..................................

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ឧបសម្ព័ន្ធទី៤

លិខិតប្រកាសលេខ:................

របាយការណ៍សរុបគ្រោះថ្នាក់ការងារ

ប្រភេទគ្រោះថ្នាក់ Type of Accident	ចំនួនគ្រោះថ្នាក់ការងារ (ដង) Number of accident (time)			ចំនួនមនុស្សគ្រោះថ្នាក់ការងារ (នាក់) Number people accident (person)													ចំនួនថ្ងៃឈប់ធ្វើការ Working day noss	លាភការពិត Benefits (x 1000 Riels)	មូលហេតុ Causes					
						ស្លាប់ Death		>20%		<20%	អាយុ Age			អតីតភាពមុខជំនាញ Skilled Seniority								ល្មើសបទបញ្ជា RULE VIOLATION		
	សរុប Total	ស្លាប់ Death	ច្រើននាក់Many People	សរុប Total	ស្រី Female	សរុប Total	ស្រី Female	សរុប Total	ស្រី Female		តិចជាង ៣០ < 30 years old	ពី៣០ ទៅ ៤០ From 30 to 40 years old	៤០ឆ្នាំឡើង > 40 years old	តិចជាង ៥ឆ្នាំ < 5 years	ពី៥ដល់ ១០ឆ្នាំ From 5 - 10 years	១០ឆ្នាំឡើង >10 years	ចំនួនថ្ងៃឈប់ធ្វើការ Working day noss		ឧបករណ៍ផលិតកម្ម Productive Agencies	អនាម័យការងារ Laber hygiene	សំភារៈការពារខ្លួន Per. Prot. Equipment	អ្នកគ្រប់គ្រង Manager	កម្មករនិយោជិត Workers	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលសុវត្ថិភាព Saf. Training (yes/ no)
១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១	១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២	២៣	២៤	២៥

១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	៩	១០	១១	១២	១៣	១៤	១៥	១៦	១៧	១៨	១៩	២០	២១	២២	២៣	២៤	២៥
សរុប																								

ធ្វើនៅ............ថ្ងៃទី ខែ ឆ្នាំ

ប្រធានអង្គភាព

ឧបសម្ព័ន្ធទី ៥ នៃប្រកាស
លេខ: សកបយ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំរាប់ការចាត់ថ្នាក់នៃ
ករិតបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ

ករិតបាត់បង់សមត្ថភាពបំពីការងារត្រូវចាត់ថ្នាក់ជា ៤ ប្រភេទ :

ប្រភេទទី ១ : ប្រើប្រាស់សំរាប់ចំណាត់ថ្នាក់សាមីជនដែលមានការខ្ទេចខ្ទាំធ្ងន់ធ្ងរទាំងស្រុងនៃមុខងារសំខាន់ៗ និងជាសរីរាង្គចំនួនមួយ ឬច្រើនរបស់សរីរាង្គកាយ ។ ជនពិការពុំអាចធ្វើការងារបំពីខ្លួនឯងបាន និងតម្រូវឱ្យមានអ្នកដទៃជួយជាអចិន្ត្រៃយ៍ ។

ប្រភេទទី ២ : ប្រើប្រាស់សំរាប់ចំណាត់ថ្នាក់ក្នុងករណីដែលមានការខ្ទេចខ្ទាំធ្ងន់ ឬស្រាល នៃមុខងារសំខាន់ៗរបស់សរីរាង្គកាយ ។ ជនពិការអាចប្រកបការងារបាននៅក្នុងករណីពិសេស ។ សាមីជននេះអាចធានាបានដោយខ្លួនឯងនូវសេចក្តីត្រូវការរបស់ខ្លួនមួយផ្នែកក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃដោយមិនបាច់ពឹងផ្អែកជំនួយជាអចិន្ត្រៃយ៍ពីអ្នកដទៃឡើយ ។

ប្រភេទទី ៣ : ប្រើប្រាស់សំរាប់ចំណាត់ថ្នាក់ក្នុងករណីដែលមានការចុះថយនៃសមត្ថភាពធ្វើការងារ ។ ជនពិការអាចបំពីការងារបាននៅក្នុងករណីដែលបានកំណត់ ហើយមិនទាមទារឱ្យមានអ្នកដទៃជួយក្នុងជីវភាពប្រចាំថ្ងៃឡើយ ។

ប្រភេទទី ៤ : ប្រើប្រាស់សំរាប់ចំណាត់ថ្នាក់ក្នុងករណីដែលសមត្ថភាពការងារត្រូវថយចុះ និងសភាពសុខភាពតម្រូវឱ្យផ្លាស់ប្តូរវិជ្ជាជីវៈ ឬតម្រូវឱ្យផ្លាស់ប្តូរលក្ខណៈការងារ ។

ប្រភេទទី ១

សំណល់នៃអាហ្វិចស្បូង "ជំងឺគ្រុមា" ការប៉ះទង្គិច" បណ្តាលពីគ្រោះថ្នាក់នៃការងារ		អត្រាបាត់បង់សមត្ថភាពការងារ(%)
ក-ក្បាល មុខ ក :		
១-ការប៉ះទង្គិចលលាដ៍:		
-ខ្វិនមួយចំហៀងខ្លួនមិនពេញលេញ វិបត្តិនៃពាក្យសំដី	៖	៧០-៨០
-ខ្វិនមួយចំហៀងខ្លួនមិនពេញលេញ វិបត្តិសាច់ដុំ	៖	៧០-៨០
-ឆ្កួតជ្រូកញ័រកញ្ជ្រាប់ កើតមានច្រើនដងក្នុងមួយសប្តាហ៍	៖	៧៥-១០០
-វិលមុខ ភ្លេចភ្លាំង "ឆ្កួតជ្រូកស្រាល " កើតឡើងដោយធ្ងន់ធ្ងរ	៖	៤០-៨០
-មានសិក "ប្រាជ្ញាស្មារតី " ខូចខាត" ភាពវិកលចរិត ភាពលីលា " ធ្ងន់ធ្ងរ	៖	៦១-១០០
២-អន្ធការភ្នែកទាំងពីរ,ភិរិតគំហើញ សរុប ១/២០	៖	៨០
៣-អន្ធការទាំងស្រុងនៃភ្នែកទាំងពីរ "ខ្វាក់ "	៖	៥០
៤-បាត់បង់ឆ្អឹងថ្គាមខាងក្រោម	៖	៦០-៧០
៥-ជំងឺបំពង់សំលេង ដើមក ហត់ដង្ហើមមិនធូរស្រាល	៖	៥០-៦០

ច.ទ្រូង និងសរីរាង្គក្នុងទ្រូង

១-វះកាត់សួត សមត្ថភាពដកដង្ហើមថយចុះជាង ៥០ ភាគរយ ស្មុគស្មាញទូទៅ ត្រូវវះកាត់ "ចំហចុះ"	៖	៥៥-៧៥
២-ចំពោះដំណាក់ឆ្អាមបេះដូង បញ្ហាចិញ្ចឹមពោល ប្រើការដៃ "សាច់បេះដូង" ម្ញការដំ ប្រើសរសៃបេះដូងបណ្ដុះឱ្យមានវិបត្តិសម្ពាធបេះដូង	៖	៥៥-៧០

ឆ.ឆ្អឹងខ្នង : ជំងឺឆ្អឹងខ្នងជាមួយនឹងការរងរបួសខួរឆ្អឹងខ្នង :

១-ខ្វិនសងខាងមិនពេញលេញនៃអវយវៈក្រោម សំបាកលំបិនទៅដំណើរ និងវិបត្តិសាច់ដុំរលោង និងនោម	៖	៤០-៧០
២-ខ្វិនសងខាងទាំងស្រុងនៃអវយវៈក្រោម	៖	៧០-៨០
៣-ខ្វិនទាំងបួន "ដៃពីរ ជើងពីរ" មិនពេញលេញ	៖	៨០-៩០
៤-ខ្វិនបួនទាំងស្រុង "អាចំទាំងជើង ទាំងដៃ"	៖	១០០
៥-អាការៈបាត់នៃក្នុងឃាត់ "កីឡូរ៉ាស" ខ្វិនសងខាង វិកលភាព សាច់ដុំរលោង និងនោម បាត់បង់អស់ផ្លូវនោមលាមក	៖	១០០

ជ.ពោះ និងសរីរាង្គក្នុងពោះ :

-ជំងឺពោះវៀនធំ ទ្វារលាមកសិប្បនិម្មិត	៖	៤០-៧០

ឈ.អវយវៈ :

១-កាត់ដៃទាំងពីរ "មិនគិតពីកាត់ត្រឹមណា"	៖	៧៥-៨៥
២-កាត់ម្រាមជើងទាំងពីរ	៖	៧០-៨០
៣-កាត់ជើងទាំងពីរ "មិនគិតពីកាត់ត្រឹមណា"	៖	៧០-៨០
៤-កាត់ដៃម្ខាង និងម្រាមជើងម្ខាង		
-មានជើងដាក់ជំនួសបាន "ជើងសិប្បនិម្មិត"	៖	៧៥-៨០
-គ្មានជើងដាក់ជំនួសបាន	៖	៨០-៩០
៥-បាត់បង់អវយវៈបី "ដៃពីរជើងមួយ ឬ ផ្ទុយ"	៖	១០០
៦-ខ្វិនទាំងស្រុងនៃអវយវៈពីរ ឬច្រើនជាងនេះ "ឬមួយអវយវៈលើ ២ ឬមួយអវយវៈក្រោម២ ឬមួយអវយវៈលើមួយក្រោមមួយ"	៖	៧០-៨៥

ជំពូកទី ២

ក.ក្បាល មុខ ក :

១-ខ្វិនមួយចំហៀងខ្លួនមិនពេញលេញ សំបាកលំបិនទៅដំណើរ	៖	៤០-៧០
២-ឆ្កួត និងភាពគ	៖	៤០-៦០
៣-ឆ្អឹងខ្ញុកប្រែងែល	៖	៣០-៤៥
៤-វិលមុខឆ្អឹងខ្ញុកស្រាល "ពីដងក្នុងមួយសប្ដាហ៍"	៖	៣០-៤០
៥-ឆ្អឹងខ្ញុកដោយអង្គើ កើតវិបត្តិជាច់១ឆ្នាំ	៖	៣០-៥០
៦-អាហ្វាស៊ី - និយាយមិនរួច	៖	២០-៥០
៧-វិបត្តិណឺរ៉ូ បន្ទាប់ពីការប៉ះទង្គិច ឬអាការៈរោយបន្ទាប់ពីការប៉ះទង្គិច	៖	៣០-៤០
៨-ភាពឆ្កួតឆ្លៀ "ឆាស្គ្រី" បន្ទាប់ពីការប៉ះទង្គិច	៖	៣០-៤០

៩-ហ៊ីពែរអេម៉ូស្យុង "ឆាប់រំភើបចិត្តខ្លាំងពេក" ៖ ៣០-៤០

១០-ផ្តាកនោមស្វ័យប្រវត្តិ "អាការៈនោមកីស៊ីវ៉ាល់" ៖ ២០-៤០

១១-មានសិក (សតិបញ្ញា) ទន់ខ្សោយ ៖ ៤៥-៦០

១២-មានសិកស្រុតចុះ ៖ ៤០

១៣-ថ្លង់សងខាងទាំងស្រុង ៖ ៤៥

១៤-ដំបៅបំពង់សំឡេង-វះចោះបំពង់ខ្យល់ ៖ ៥០-៦០

១៥-បំពង់អាហាររួមតូច តម្រូវឱ្យអវៈយវៈក្រពះ ៖ ៤០-៦០

១៦-គំហើញនៃភ្នែកទាំងពីរថយចុះ

-កំរិតគំហើញ (អាគុយតេ) ២/១០ ៖ ៦០

-កំរិតគំហើញ (អាគុយតេ) ១/១០ ៖ ៧០

១៧-បាត់បង់ឆ្អឹងថ្គាមខាងលើ ៖ ៥០-៦០

១៨-ភ្ជាប់ឆ្អឹងថ្គាមមានសមត្ថភាពលេបតែសារធាតុរាវ ៖ ៤០-៦០

១៩-ខ្វិនសាច់ដុំអណ្តាតទាំងស្រុង "អាប់អណ្តាត" ៖ ៥០

២០-អណ្តាតដាច់ជាចំដោយសារប៉ះទង្គិច ៖ ៥០

ខ. ទ្រូង និងសរីរាង្គក្នុងទ្រូង ៖

១-វះកាត់សួត "ពូម៉ុងអិចតូមី" សមត្ថភាពដកដង្ហើមថយចុះតិចជាង៥០% ៖ ៣៥-៤៥

២-កើតជំងឺនៅស្រោមបេះដូង "បញ្ហាស្ទះអាកាស ពេរីការដ មីយ៉ូការដ សាច់បេះដូង" ប្រើស "រ៉ាំរ៉ៃ" មិនបណ្តាលឱ្យមានវិបត្តិដល់មុខងារសំខាន់ៗរបស់បេះដូង ៖ ៣០-៥០

គ. ឆ្អឹងខ្នង ៖

១-ខ្វិនសងខាងមិនពេញលេញ មានសមត្ថភាពអាចរំកិលខ្លួនបាន ៖ ២៥-៤០

២-ខ្វិនជាសម្លឹងខ្នងសងខាង ៖ ២៤-៤០

៣-បាក់ឆ្អឹងគូថ ខូចរូបវិបត្តិនៃសាច់ដុំលើង និងឆ ៖ ២៥-៣៥

ឃ. ពោះ និងសរីរាង្គក្នុងពោះ ៖

១-ការប៉ះទង្គិចផ្ទៃពោះ ប៉ះពាល់ដល់ក្រពះជាមួយនឹងផលវិបាក ៖ ដំបៅរលួយ ខ្វះឈាម ស្លេកស្លាំង (anémie) ស្គមស្គាំង ៖ ៣៥-៤៥

២-វះកាត់ក្រពះ ៖ ៤០-៦០

៣-វះកាត់ពោះវៀនតូចលើសពីមួយម៉ែត្រ ជាមួយនឹងវិបត្តិនៃការរំលាយអាហារ ៖ ៣៥-៦០

៤-ដំបៅពោះវៀនតូច និងធ្លាយរន្ធធំនៅភាគខាងលើ ៖ ២៥-៤០

៥-រន្ធធ្លាយធំនៃពោះវៀនធំជាមួយនឹងការហូរលាមក ៖ ៣០-៤០

៦-ចោះផ្ញើកនោមនៅផ្ទៃពោះ "រន្ធនោមសិប្បនិម្មិត" ៖ ៣០-៤០

៧-កាត់តម្រងនោមម្ខាងចោល ៖ អ៊ុយរេឈាម ០,៦ - ១ក្រាមក្នុងមួយលីត្រ ៖ ៣៥-៤៥

អ៊ុយរេឈាមច្រើនជាងមួយក្រាមក្នុងមួយលីត្រ ៖ ៤៥-៦៥

ង. ត្រគាក សរីរាង្គនៃត្រគាក ប្រដាប់បន្តពូជ "អង្គជាតិ" ៖

១-បាក់ឆ្អឹងត្រគាកជាមួយនឹងការខូចទ្រង់ទ្រាយត្រគាករបស់ស្ត្រីក្នុងអាយុកាលអាចឱ្យកំណើតកូនបាន ៖ ៣០-៤០

២-វះកាត់ស្បូននៃស្ត្រីមិនដែលមានកូន ៖ ៣៥-៤៥

៣-កាត់សុដន់ចោលនូវនារីវ័យក្មេង	៖	៣៥-៤៥
៤-កាត់លិង្គបុរសនៅមិនទាន់មានកូន	៖	៣៥-៤៥
៥-បាត់បង់ពងស្វាសទាំងពីរនៅបុរសមិនដែលមានកូន	៖	២៥-៤០

ខ-អវយវៈ :

១-បាត់បង់ប្រអប់ដៃម្ខាង	៖	៣៥-៤០
២-កាត់ត្រង់សន្លាក់ឆ្អឹងកដៃ	៖	៣៥-៤០
៣-កាត់កំភួនដៃ	៖	៤០-៤៥
៤-កាត់ត្រង់សន្លាក់ឆ្អឹងកែងដៃ	៖	៤០-៤៥
៥-កាត់ឆ្អឹងដើមដៃ :		
-ពាក់កណ្តាលខាងក្រោម	៖	៤៥-៥០
-ពាក់កណ្តាលខាងលើ	៖	៥០-៥៥
៦-កាត់ត្រង់សន្លាក់ឆ្អឹងស្មា	៖	៥៥-៦០
៧-ខ្វិនទាំងស្រុង "ងាប់" នៃដៃម្ខាង	៖	៤៥-៥០
៨-អាការៈរោគនៃការឈឺចាប់កូសាល់ "កូសាល់ឈី" ខូចខាតទាំងស្រុងនៃដើមដៃម្ខាង	៖	៤៥-៥០
៩-កាត់ស្មងម្ខាង	៖	៣៥-៥០
១០-កាត់ត្រង់សន្លាក់ជង្គង់	៖	៣៥-៤០
១១-កាត់ភ្លៅ	៖	៣៥-៤០
១២-ខ្វិនទាំងស្រុង "ងាប់" នៃជើងម្ខាង	៖	៤៥
១៣-ភ្ជាប់ឆ្អឹងចង្កេះជាមួយនឹងរួញសាច់ភ្លៅ	៖	៤៥
១៤-កាត់សន្លាក់ឆ្អឹងចង្កេះ "គ្មានសន្លាក់ឆ្អឹងចង្កេះ"	៖	៥០-៧០

ប្រភេទទី ៣

ក-ក្បាល មុខ ក :

១-រលាត់ស្បែកលលាដ៍	៖	១៥-៣០
២-កាត់ឆ្អឹងលលាដ៍ចោលមួយចំណែក :		
-វិជ្ជមាត្រលើសពីរ ៦ ស.ម	៖	២០-៣០
-វិជ្ជមាត្រលើសពី ១០ ស.ម	៖	៣០-៤០
៣-អង្គធាតុដទៃនៅក្នុងប្រអប់លលាដ៍	៖	២០-៣០
៤-ហេមីប៉ារេស៊ី	៖	២០-៤០
៥-និយាយមិនរួចស្ទើតែទាំងស្រុង	៖	២០-៣០
៦-ឆ្កួតជ្រូកទូទៅ :		
-រង្វើល "ម្តងទៅពីរដងក្នុងមួយខែ"	៖	១៥-៣៥
-កម្រ " ៣ដងទៅ ៤ដងក្នុងមួយឆ្នាំ "	៖	១០-១៥
៧-វិលមុខ ភ្លេចភ្លាំង "ឆ្កួតជ្រូកស្រាល" "សណ្ដានស្រាល"	៖	២០-៣០
៨-ឆ្កួតជ្រូកតិចតួច "មិនជាឆ្កួតជ្រូក" យ៉ាកសូន " ម្តងក្នុងមួយសប្តាហ៍	៖	២០-៣០

៩-ចលនាមិនធម្មតា "ញ័រទទ្រើកប្រកាច់... លំបាកលំបិនក្នុងការងារនៃភាពឥតល្បឿន

"ជាក់លាក់"	៖	១០-៤០
១០-អាការៈធាតុផ្ទាល់ខ្លួន "ស៊ីមប៉ាទិកទីហ្វ" ជាប់បន្តពីការរបួសខួរក្បាលស្មុគស្មាញខួរ"	៖	២០-៣០
១១-អាស្ពឹកបន្ទាប់ពីការប៉ះទង្គិច "សណ្ឋានមធ្យម .កណ្តាល"	៖	២០-៣០
១២-ហ៊ីពែរអេម៉ូទីវិត "ភាពធ្លាប់រំភើបចិត្តខ្លាំងពេក" បារម្ភ, មិនថិត "សណ្ឋានមធ្យម"	៖	២០-៣០
១៣-សភាពស្រុតចុះនៃឈើរ៉ូ "មធ្យម ស្ទួម"	៖	១០-៣០
១៤-សណ្ឋានឆ្កួតជ្រូកនាពេលព្រលប់ "សន្និប្រកាស"	៖	២៥-៣០
១៥-ខ្វិនទាំងសងខាងមិនពេញលេញ	៖	៣០-៤០
១៦-ចំពង់ច្រមុះរួមតូច "កុងជឺណាសាល់" ដកដង្ហើមតាមមាត់	៖	២០-៣០
១៧-អន្ធការភ្នែកម្ខាង ខូចទ្រង់ទ្រាយគ្រាប់ភ្នែកម្ខាងទៀត	៖	២៥-៣០
១៨-កាត់គ្រាប់ភ្នែកម្ខាងចោល		
-មានលទ្ធភាពដាក់កែវភ្នែកជំនួសបាន "កែវភ្នែកសិប្បនិម្មិត"	៖	២៥-៣០
-គ្មានលទ្ធភាពដាក់កែវភ្នែកជំនួសបាន	៖	៣០-៣៥
១៩-បាក់ឆ្អឹងថ្គាមខាងលើជាមួយនឹងផ្ទៃឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិ និងភ្ជាប់		
សៀតធ្មេញ ថ្គាម អសមត្ថភាពនៃការទំពាអាហារ	៖	៣០-៤០
២០-បាក់ឆ្អឹងថ្គាមក្រោម "ផ្ទៃឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិ ការពិបាក ខុស កន្លែងនៃសន្លាក់ធ្មេញ		
"កន្លែងដែលធ្មេញលើនិងក្រោមប៉ះគ្នា"	៖	២០-៣០
២១-សន្លាក់ថ្គាមដែលមិនអសមត្ថភាពញែកប្រាងឆ្អឹងថ្គាមទាំងពីរច្រើនជាង ១០ម.ម	៖	១៥-៤០
២២-បាត់បង់អណ្តាតមួយភាគ វិបត្តិនៃពាក្យសំដី	៖	២០-៣០
២៣-ថ្លង់ ឥ មណ្ឌលមកពីអនុភាព សន្ទុះខ្យល់ធាក់នៃការផ្ទុះ		
-ភាពធ្ងន់ធ្ងរ	៖	៤០-៦០
-ធ្ងន់មធ្យម	៖	២០-៤០

ខ.ទ្រូង និងសរីរាង្គក្នុងទ្រូង :

១-បាក់ឆ្អឹងជំនី ខូចទ្រង់ទ្រាយឆ្អឹង "ទ្រូងអាច់ទ្រូង" ជាមួយនឹងកំរិតមរណៈនៃជំងឺផ្ទុះធ្លាយស្រោមសួត	៖	២៥-៣៥
២-វិបត្តិនៃកម្រិតចំណុះនៃខ្យល់នៃជំងឺស្រោមសួត "ឈាមក្នុងស្រោមសួត ខ្យល់ក្នុងស្រោមសួត		
ស្រោមសួតក្រាស់ជាប់គ្នា អាត់ជ្រុក "ហេម៉ូធូរ៉ាក់" នីម៉ូធូរ៉ាក់ ធាជីផ្លីត"	៖	២០-៣០
៣-វះកាត់សួត "នីម៉ូណេក្តូមី" សមត្ថភាពដកដង្ហើមថយចុះតិចជាង ៥០ភាគរយ	៖	២៥-៣៥
៤-ការរួមតូចនៃបំពង់អាហារ មកពីការប៉ះទង្គិច ឬមកពីការលេបដោយគ្រោះថ្នាក់នៃរូបធាតុ		
ឱ្យរលាក "ស្ទីណូស៊ីស"	៖	២០-៤០

គ.ឆ្អឹងខ្នង :

១-រឹងឆ្អឹងខ្នង ចលនានៃបំណត់ និងមុខងារមានលក្ខណៈបន្ថយចុះ និងឈឺចាប់	៖	២៥-៤០
២-អាការៈរោគនៃកន្ទុយសេះ ចលនាមិនពេញលេញ	៖	១០-៣០

ឃ.ពោះ និងសរីរាង្គក្នុងពោះ :

១-វះកាត់ក្រពះ :		
-គ្មានវិបត្តិ	៖	២០-២៥
-មានវិបរិតជាប់ជាប់ វិបត្តិនៃការរំលាយអាហារ សុខភាពទូទៅថយចុះ	៖	២៥-៣៥
២-វះកាត់ពោះវៀនតូច លើសពីមួយម៉ែត្រ គ្មានវិបរិត និងគ្មានវិបត្តិដល់ការរំលាយអាហារ	៖	២៥-៣០

៣-ដំបៅធ្លាយនៃពោះវៀន :

-រន្ធធ្លាយធំនៅភាគខាងលើ : ២៥-៤០

-រន្ធធ្លាយធំនៅភាគខាងក្រោម : ២០-៣០

៤-រន្ធធ្លាយតូចបណ្តាលឱ្យចូលនូវឧស្ម័ន និងទឹកលាមក "លាមកភាវ" : ២០-៣០

៥-ការប៉ះពាល់ដល់ស្ពិនក្ទ័រទ្វារលាមក ជាមួយនឹងការបន្ទោបង់ " ជុះទប់មិនឈ្នះ " : ២៥-៣០

៦-ជាំថ្លើមជាមួយនឹងវិបត្តិនៃមុខងារថ្លើម : ១៥-៣០

៧-វះកាត់តម្រងនោមម្ខាង ម្ខាងទៀតធម្មតា : ២៥

ខ.ប្រដាប់ ទឹកនោមនិងប្រដាប់ បន្តពូជ :

១-រន្ធរហែកធ្លាយ "ស៊ីនធីចេ" "វ៉ែរ៉េចីណៃ" : ២០-៤០

២-ការរួមតូចនៃទ្វារនោម "អ៊ុរ៉េត្រ"

-តម្រូវឱ្យព្យាបាលដោយពង្រីកជារៀងរាល់ខែ : ១០-៣០

-ជាមួយនឹងរន្ធរហែកធ្លាយ : ២៥-៤០

៣-កាត់លិង្គបុរសមានកូនរួចហើយ : ២៥-៣៥

៤-វះកាត់ស្បូនស្ត្រីអាយុតិចជាង៤៥ឆ្នាំ ដែលមានកូនរួចហើយ : ២៥-៣៥

៥-កាត់សុដនទាំងពីរចោលនៅស្ត្រីដែលមានកូនរួចហើយ : ២៥-៤០

៦-រន្ធធ្លាយពីផ្លោកនោមទៅទ្វារមាស "ផ្លោកនោម ទ្វារមាស" : ២០-៣០

គ.អវយវៈ :

១-បាត់បង់មេដៃ និងឆ្អឹងមេដៃ : ២៥-៣០

២-បាត់បង់ម្រាមដៃមួយ មិនចំពោះម្រាមណា : ២៥-៣០

៣-បាត់បង់ម្រាមដៃទាំងប្រាំ : ៣០-៣៥

៤-ម្រាមទាំងប្រាំរឹងក្រញង់ : ២៥-៣០

៥-សន្លាក់ក្លៀកក្លាយ ខូចសន្លាក់ នៃឆ្អឹងកំភួនដៃទាំងពីរ : ២០-៣០

៦-កែងដៃរឹងក្រញង់ ល្មមអាចបត់ឡើងពី ១១០-១៨០អង្សា : ២៥-៤០

៧-បាត់ឆ្អឹងជើងដៃជាមួយនឹងសន្លាក់ក្លៀកក្លាយ : ២៥-៣៥

៨-បាក់កណ្តាលៈនៃឆ្អឹងជើងដៃ ផ្នែកឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិជាមួយនឹងលក្ខខណ្ឌបន្ថយចុះនៃចលនា របស់ស្មា : ២៥-៣០

៩-ស្មារឹងក្រញង់ :

-កន្លែងចេញ " អាប់ឌុយស្យុង " ពី ៤៥ អង្សា : ២៥-៣០

-កន្លែងចេញពី ១០ អង្សា : ៣០-៣៥

១០-ខ្វិនណឺរ៉ូ រ៉េដ្យ៉ាល់ : ២៥-៣០

១១-ខ្វិនណឺរ៉ូ រ៉ាដ្យាល់នៅភាគខាងលើនៃទ្រីសិបស៍ ប្រអប់ដៃធ្លាក់ចុះវិការរាក់ : ២៥-៣០

១២-ខ្វិនឫសណឺរ៉ូខាងលើ " រ៉ាឌីគុយឡែរ " ឌុនឌុចាឆេនឺរ៉េស៊ុល " ខ្វិនសាច់ដុំ ដែលតូតឹង ប៊ីសិបស៍ ប្រាចាល់មុខ និងឡូងស៊ូពីណាទ័រ " : ២៥-៣០

១៣-ខ្វិនឫសណឺរ៉ូខាងក្រោម ខ្វិនសាច់ដុំផ្ទៃជីសប័រម្រាមដៃ : ២៥-៣៥

១៤-អាការៈរោគវ៉ូលកេន " រួញ ឡូងផ្ទៃជីសស័រម្រាមដៃដោយហឹរ៉ូរ៉ាំស្គាយឡូរីសាស្បុន

ប្រភេទនៃការប៉ះទង្គិច : ២០-៣៥

១៥-បាត់បង់ម្រាមជើងទាំងប្រាំ និងឆ្អឹងបាតជើង : ២០-២៥

១៦-បាត់បង់ប្រអប់ជើង សល់តែការណោរូម " ឆ្អឹងកែងជើង " ឬកាត់សន្លាក់តាមរបៀប

ចូប៉ារតិ : ២៥-៣០

១៧-ការវះកាត់តាមរបៀបលីសហ្វ្រង់កិ រីការជិ ពីរ៉ូគួលហ្វិ : ២៥-៣០

១៨-កាត់សន្លាក់កជើង : ៣៥

១៩-បាក់ចាសឆ្អឹង ផ្លាតូទីប៊ីយ៉ា ជង្គង់រឹងក្រញ្ញង់ : ២០-៣០

២០-បាក់ឆ្អឹងស្មងទាំងពីរ ផ្ដុំឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិ ស្មងវៀចជាមួយនឹងការរួញខ្លីលើសពី ៥ ស.ម : ២០-២៥

២១-សន្លាក់ក្លែងក្លាយនៃស្មង : ៣៥-៥០

២២-បាក់ ឬកាត់ព្រង់សន្លាក់អង្គុញ ជង្គង់រឹងក្រញ្ញង់ បត្រ្មិត ភ្លាត្រីសេបសិ : ១៥-២៥

២៣-ពីវិតល ពេលស្បែងនៃការប៉ះទង្គិចបំពាល់ដល់សន្លាក់ជង្គង់ ស្មងបត់បានពី ១៥០-១៣៥អង្សា : ២០-៣០

២៤-បាក់មួយភាគបី កណ្ដាលឬខាងក្រោម នៃឆ្អឹងភ្លៅ ផ្ដុំឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិ អក្ស័វៀច

រួញខ្លីលើសពី ៤ ស.ម : ២០-៣០

២៥-បាក់មួយភាគបីខាងលើ ឬក៏ឆ្អឹងភ្លៅ ផ្ដុំឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិ ចង្កៀចនៃអ័ក្ស

ពេលដាច់ទៅដំណើរ : ២៥-៣០

២៦-ជង្គង់រឹងក្រញ្ញង់ គ្មានវៀចឆ្អឹងភ្លៅ : ២៥-៣០

២៧-ជង្គង់រឹងក្រញ្ញង់វៀចឆ្អឹងភ្លៅ : ៣០-៣៥

២៨-សម្ពាធមានគុណវិបត្តិនៃការលោកទៅសន្លាក់ជង្គង់ "កន្លាក់អាចម៍" ឬទៅជង្គង់

លក្ខខណ្ឌបន្ទាយចុះដែលចលនាបត់និងលាស្មងជើងតិចជាង ៩០ អង្សា : ៣០-៣៥

២៩-ជំងឺរលាកឆ្អឹង និងខួរឆ្អឹង "អូស្តេអូមូលីត" រន្ធធ្លាយឆ្អឹងច្រើនកន្លែង និងសារធាតុ" រឹងក្បាល : ២០-៥០

<u>ប្រភេទទី ៤</u>

<u>ក-ក្បាល មុខ ក :</u>

១-បាត់បង់មួយភាគនៃឆ្អឹងលលាដ៍ វិជ្ជមាត្រ ២ ស.ម : ១៥-២០

២-អន្តរាយក្នុងខួរ ខ្សោយទៀតធម្មតា : ២៥

៣-ឆ្អឹងថ្គាមខាងលើ :

-បាត់បង់ធ្មេញភាគច្រើន គ្មានលទ្ធភាពដាក់ធ្មេញបាន : ២០

-បាក់មិនព្រើងពង្រួមបាននៃឆ្អឹងថ្គាមខាងលើ សមត្ថភាពទំពារថយចុះ : ២០-២៥

-សន្លាក់ធ្មេញវៀចតិចតួច : ១៥-២០

-ធ្លុះធ្លាយក្រអូមមាត់ ធ្លាយពីម្ខាងទៅម្ខាងរវាងមាត់ច្រមុះ : ២០-៣០

៤-ឆ្អឹងថ្គាមខាងក្រោម :

-បាក់មិនព្រើងពង្រួមបាននៃមែក "ប្រង់ចិ" ទទឹង" ចាត់ថ្នាក់ទៅតាម

សមត្ថភាពទំពារ : ២០-២៥

៥-ភ្លាត់ឆ្អឹងថ្គមសារជាន : ១០-២០

៦-កាត់អណ្ដាតមួយភាគ រអាក់រអួលដល់ការនិយាយស្ដី ការទំពារអាហារ

និងការលេបអាហារ : ១០-២០

៧-ថ្ពាល់ទាំងសងខាង កិរិតមធ្យម : ២០-២៥

៨-កាត់ច្រមុះចោល ពន្ធុឲ្យផ្លាស់ប្តូរមុខវិជ្ជាជីវៈ	៖	១០-២៥
៩-ជំងឺរលាកស៊ីនុសនៃថ្ពាម "ស៊ីនុសអ៊ីត" ថ្ងាស អេថ្មូអ៊ីត ចាត់ថ្នាក់ទៅតាមការធ្ងន់ធ្ងរនៃជំងឺ និងចំនួនស៊ីនុសដែលរងគ្រោះមានជំងឺ	៖	១០-៣០
១០-វិបត្តិ ពាក្យសំដី និងវិបត្តិដកដង្ហើមមានប្រភេទពីរ :		
-ខ្ទិនណឺរ៉ូរ៉េក្លូអេនតិ		
-សម្ពាធទៅបំពង់សំលេង ដើមក		
-ជំងឺរលាកសន្ទាក់គ្រីកូ -អារីថេន័រអ៊ីដ :		
. និយាយមិនឮ	៖	២០-៣០
.បាត់ដង្ហក់មធ្យម	៖	១៥-២០
១១-ការរងរបួសខ្ចិចមកពីសម្ពុះខ្យល់ដាក់នៃការផ្ទុះ		
-អាការៈរោគផ្ចាស់ខ្លួនជាប់បន្តពីការរញ្ជួយខួរ "សណ្ឋានស្រាល"	៖	២០
-វិបត្តិនៃពាក្យសំដីនិងការស្តាប់សូរសំលេងអាថ៌ពេត្រចៀកធ្លាក់ចុះ	៖	១១-២០
-ជំងឺបាំស៊ីដ្ឋា "ពពក" កើតឡើងនៅរវាងខែដំបូងក្រោមការប៉ះទង្គិច	៖	៥-២០
-យ៉ាំបែតផ្នែម "ទឹកនោមផ្អែម" ជាប់បន្តពីការប៉ះទង្គិចលលាដ៍ ឬការបុកទង្គិច	៖	២៥
១២-ដំបៅរលួយផ្អកទន់ "សាច់ដុំ" នៅស្មាជម្ងឺនឹងស្មាមជុំនៃសាច់ដុំក និងមុខ	៖	១៥-២០

ខ-ភ្នែក និងសរីរាង្គក្នុងភ្នែក :

១-វះកាត់ក្លែបស្ទួត "ឡាបេកតូមី" ជាមួយនឹងសមត្ថភាពដកដង្ហើមថយចុះតិចតួច	៖	១៥-២០

គ-ពោះ និងសរីរាង្គក្នុងពោះ :

១-តំណ "កាត់តភ្ជាប់ ក្រពះ ពោះវៀន"	៖	១៥-២០
២-ស្ទះពោះវៀន វះកាត់ឡើងវិញ មកពីវិបត្តិនៃអន្តរាគមន៍វះកាត់ចាស់នៃពោះវៀន	៖	១៥-២៥
៣-វះកាត់ពោះវៀនតូច "តិចជាងមួយម៉ែត្រ"	៖	២០-២៥
៤-កាត់ថ្លើមចោលមួយក្លែប	៖	២០-២៥
៥-វះកាត់ផ្ទាល "អរណ្ដិក" អន្ទះរោគទឹមធ្យម	៖	១៥-៣៥

ឃ-ត្រគាក សរីរាង្គខ្លួនត្រគាក អង្គជាតិ :

១-កាត់ពងស្វាសចោលទាំងពីរ លើបុរសអាយុលើសពី ៥០ ឆ្នាំ	៖	១០-២០
២-វះកាត់ស្បូនចំពោះស្ត្រីអាយុលើសពី ៤៥ ឆ្នាំដែលមានកូន	៖	២០-២៥
៣-សម្ពាធច្រើនអាន្លីនៃទ្វារមាស និងយោនី	៖	១០-២៥
៤-កាត់សុដន់ចោលម្ខាងនៅស្ត្រី ឬក្មេងស្រី	៖	១០-២០
៥-បាក់ឆ្អឹងតូច ជាមួយនឹងវិបត្តិសាច់ដុំជើង និងស	៖	២០-២៥

ង-អវយវៈ :

១-បាត់បង់មេដៃ និងឆ្អឹងបាតដៃ	៖	១៨-២១
២-ចង្អុល និង ម្រាមដៃពីរទៀត ក្រៅពីមេដៃ	៖	២០-២២
៣-បាត់បង់មេដៃ និងម្រាមដៃមួយទៀត ក្រៅពីចង្អុលដៃ	៖	២០-២២
៤-បាត់បង់មេដៃ និងម្រាមដៃពីរទៀត ក្រៅពីចង្អុលដៃ	៖	២០-២៥
៥-សម្ពាធនៃការរលាកប្រអប់ដៃ, ម្រាមដៃរឹង និងក្រញ៉ាង ឬមិនលា បត់បាន :		
-ម្រាមដៃទាំងប្រាំ	៖	២៥-៣០

-មេ និងចង្អុលដៃ	:	២០-២៥
-មេ និងម្រាមដៃមួយទៀត	:	១៥-២០
៦-សម្លាកមានគុណវិបត្តិនៅកែងដៃ ដែលកំណត់ចលនាកំភួនដៃ :		
-លាតសន្ធឹងពី ១៨០ មក ១១០ អង្សា	:	២០-២៥
-បំណត់ពី ១១០ មក ៧៥ អង្សា	:	១៥-២០
-បំណត់ពី ៧៥ មក ៣៥ អង្សា	:	១០-១៥
៧-សម្លាកមានគុណវិបត្តិនៅក្បៀក ដែលកំណត់នៅចលនាផ្លា :		
-ជើងដៃ កន្លែកចេញពី ៤៥ អង្សា	:	១០-២៥
-ជើងដៃកន្លែកចេញពី ១០ អង្សា	:	២៥-៣០
៨-សន្លាក់ដើរឹងក្រញូង់ ជាមួយនឹងចលនាចម្លាករម្រាមដៃ :		
-ពិបាកធំនៃមុខងារ "ធ្វើការងារ"	:	១៥-២០
-ពិបាកធំពោង	:	២០-២៥
៩-បាក់ឆ្អឹងកំភួនដៃទាំងពីរ ថ្លែឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិ ម៉ាក្រវៀច រួញខ្លី	:	១៥-២៥
១០-កែងដើរឹងក្រញូង់ជាមួយនឹងបំពត់ជើងកំភួនដៃពី ៦០ ទៅ ១១០ អង្សា	:	១៥-២៥
១១-ស្មើរឹងក្រញូង់ ជើងដៃកន្លែកចេញពី ៩០ អង្សា	:	១០-២៥
១២-ខ្វិនណើរ្វ មេឌ្យង់ អោកខ្នែងកដៃ	:	២០-២៥
១៣-ខ្វិនណើរ្វ គូប៊ីតាល់	:	១៥-២៥
១៤-ខ្វិន ស្នៀងខាងនៅខាងក្រោមទ្រីសាបស៍	:	២០-២៥
១៥-បាក់ឆ្អឹងជង្គង់ចិន ថ្លែឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិជាមួយនឹងសញ្ញាឡេបត្បៀតណើរ្វ	:	១៥-២៥
១៦-បាក់ឆ្អឹងស្នាបព្រទៀវ	:	១០-៣០
១៧-បាត់បង់ម្រាមជើងប្រាំ	:	៥-១០
១៨-បាត់បង់ឆ្អឹងអាំស្ត្រាគ្គាល	:	២៥
១៩-បាត់បង់ឆ្អឹងកែងជើង	:	២៥-៣០
២០-សន្លាក់ឆ្អឹងកជើងរឹងក្រញូង់	:	១៥-២០
២១-បាត់បង់ភ្នែកគោលទាំងពីរ ស្អុងវៀច	:	១៥-២០
២២-បាក់ឆ្អឹងស្អុងទាំងពីរ "ទីប៊្យា និងប៉េរ៉ូណេ" ថ្លែឆ្អឹងមានគុណវិបត្តិ ស្អុងវៀច រួញខ្លីតិចជាង ៥ ស.ម	:	១៥-២០
២៣-ឆេឡេង់ ជង្គង់ ពិបាកចំអោនព្រោះបត់ស្អុង "១៣៥-១៨០ អង្សា"	:	១៥-២០
២៤-អង្គធាតុជំទាននៅក្នុងសន្លាក់ជង្គង់	:	១០-២៥
២៥-ជង្គង់រឹងក្រញូង់ ពិបាកចង្កាំនៃស្អុង "១៨០ អង្សា"	:	១៥-២៥
២៦-សម្លាកមានគុណវិបត្តិនៃការរលាកនៅសន្លាក់ជង្គង់ "កន្លាត់ទាចមី" ឬនៅជង្គង់កំណត់ ចលនាបត់ និងលាពី ៩០ -១៣៤ អង្សា	:	១០-៣០
២៧-ជាំបៀស្អុង សម្លាកមានគុណវិបត្តិជាមួយនឹងការរួញខ្លីនៃសរសៃកែង "តង់ដុងអាស៊ីល"	:	១៥-២៥
២៨-បាក់មួយភាគបីខាងលើនៃឆ្អឹងភ្លៅ ឬក៏ឆ្អឹងភ្លៅ ថ្លែឆ្អឹងមានវិបត្តិលាត់ជុំខាងក្រោមវៀច ឈើច្រត់នៅដៃណើរ	:	២៥-៣០
២៩-ខ្វិនណើរ្វស្យាទីក	:	២៥

៣០-ឈឺចាប់នៃឈឺរ៉ូស្យាទិក ចាត់ថ្នាក់ទៅតាមកំរិតនៃការឈឺចាប់ និងកំរិតនៃការលំបាកលំបិនទៅដំណើរ	៖	១០-២៥
៣១-ភ្នាត់ឆ្អឹងចង្កេះ និង រឹងក្រញ៉ង់	៖	២០-២៥
៣២-ជំងឺរលាកឆ្អឹង និងខួរ ជាមួយនឹងរន្ធធ្លាយច្រើន ឬមួយ និងសាចដាន	៖	២០-៣០
៣៣-ស្វិតសាច់ដុំ ឈឺចាប់ ប៉ារ៉ាស៊ីអវះយវះ មកពីការព្យាបាលដោយសេរ៉ូមអង់ទីតេតានិច	៖	២០
៣៤-ការឃ្លាំមើលអារទែរ រឺន នៃអវៈយវៈ ចាត់ថ្នាក់ទៅតាមវិបត្តិនៃរបត់ឈាម និងវិបត្តិនៃមុខងារផ្លាស់ប្តូរកន្លែង	៖	៥-២០